

РЕШЕНИЕ

№ 3449

гр. София, 27.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12498** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. АПК, вр. чл.1 ЗОДОВ.

Образувано е на основание постъпила искова молба от Х. Н. С. от [населено място], с която е предявил срещу ОДМВР-Б. иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ за сумата от 300 лева, заедно със законната лихва, считано от 20.09.2019 г. до окончателното изплащане на сумата, представляваща обезщетение за причинени му имуществени вреди, претърпени в резултат на отменен като незаконосъобразен Електронен фиш за налагане на глоба Серия К №931488, издаден от ответника. Претендира се и законната лихва, считано от 20.09.2019 г. и направените в хода на настоящото съдебно производство разноски.

Ответникът, ОДМВР-Б. не е изразил становище по иска. От Началник сектор „ПП“-Б. е постъпило писмо на 19.02.2021 г., с което е направено възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар в хода на съдебното производство по обжалване на ЕФНГ, което съдът приема, че като депозирано от ненадлежна страна не следва да бъде разглеждано.

Представителят на СГП счита предявения иск за основателен и доказан по размер, поради което дава заключение, че същият следва да бъде уважен.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е АНД № 933/2019 г. по описа на Районен съд – Благоевград, предмет на разглеждане по което е бил Електронен фиш за налагане на глоба Серия К №931488, издаден от ответника.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната

съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

С издадия от ОДМВР – Б. бил Електронен фиш за налагане на глоба Серия К №931488 на ищеца е била наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП. Същият е обжалван по съдебен ред и е отменен с Решение № 7143/29.07.2019 г., постановено по НАХД № 933/2019 г. по описа на Районен съд – Благоевград. В производството пред районния съд ищецът е ползвал адвокатска защита, видно от приложения договор за правна защита и съдействие, като е заплатил в брой на 02.05.2019 г. сумата от 300.00 лева. Отменителното решение не е обжалвано от АНО и е влязло в сила на 20.09.2019 г. Предвид изложеното съдът приема за установен фактът на извършено от ищеца плащане на адвокатски хонорар за защита производството пред РС – Благоевград.

Разноските на ищеца в настоящото производство възлизат на 10 лева, внесени като държавна такса за образуване на настоящото дело. Същият се представлява от адвокат по приложен договор за безплатна правна помощ, сключен на 16.12.2020 г. по реда и при условията на чл.38, ал.1, т.3 ЗА. В тази връзка адв. Д. Д. претендира присъждане на адвокатски хонорар в минимално предвидения размер от 300 лева. Представен е списък на разноските по чл.80 ГПК.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. В случая се претендира обезщетение от незаконосъобразен електронен фиш за налагане на глоба. Макар последният да не е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, съгласно ТП № 2/2015 г. на Общото събрание на Гражданска колегия на ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС, исковите за вреди от отменени незаконосъобразни НП, към които е приравнен и ЕФНГ, включително и такива за присъждане на разноски в процеса на обжалване са с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ и следва да се разглеждат по реда на исковото производство, предвидено в рамките на административния процес. Прието е, че определяща за квалификацията на иска като такъв по чл.1, ал.1 ЗОДОВ е не правната природа на отменения акт, а основният характер на дейността на органа, който го е издал. ЕФНГ се издава в резултат на административна дейност, поради което представлява властнически акт и е резултат от санкционираща административна дейност.

Съдебното производство по обжалване на ЕФНГ е приключило преди влизане в сила на изменението в ЗАНН с ДВ бр.94 от 29.11.2019 г., според което в разпоредбата на чл.63, ал. 3 ЗАНН е предвидено, че в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Предвид това за ищеца в настоящото производство не е налице друг ред, освен този по ЗОДОВ, за да претендира обезщетение за причинени му имуществени вреди, претърпени в резултат на отменен като незаконосъобразен Електронен фиш за налагане на глоба.

В настоящото производство безспорно се установи, че ЕФНГ, от което се твърди, че са настъпили вредите, е отменен с влязло в сила решение, а искът е предявен против юридическото лице, чийто орган го е издал, което съгласно чл.205 АПК е пасивно легитимирано да отговаря за причинените вреди. Предвид това искът е процесуално допустим.

Основателността на иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки:

незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при/или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата или общината по посочения ред.

В настоящото производство безспорно се установи наличието на изискуемите предпоставки за основателност на иска. Предвид отмяната на ЕФНГ по съдебен ред в проведено производство по ЗАНН е налице незаконосъобразен електронен фиш. Именно в това производство, приключило с отмяната му, ищецът е направил разноски за адвокатска защита в размер на 300.00 лв. Следователно същият е претърпял имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на адвокатски хонорар за процесуално представителство по делото, образувано във връзка с издадения ЕФНГ. Платеният от ищеца адвокатски хонорар в производството по отмяната представлява имуществена вреда за него, доколкото установената парична сума е излязла от патримониума му, вследствие на което имущественото му състояние е намалено. Следователно налице е и втората изискуема предпоставка - вреда, в случая имуществена. Съдът намира, че установената имуществена вреда е в пряка причинно-следствена връзка с отменения ЕФНГ. Именно издадения ЕФНГ е причина за заплащане на адвокатски хонорар за процесуално представителство при съдебното му обжалване, защото издадения ЕФНГ, породил интерес от обжалването му, е причина за упълномощаването на адвокат и заплащането на хонорар, което е породило и правото на защита на наказаното лице, включително и чрез адвокат. Ако ЕФНГ не беше издаден, за ищеца нямаше да е налице право на обжалване, съответно нямаше да плати хонорар за това. Следователно именно издадения ЕФНГ, който наказаното лице е счело за незаконосъобразен, е предпоставка за ангажиране на адвокатска защита чрез сключване на договор за правна защита и съдействие, последица от което е и заплащането на хонорар в производството пред РС. По тези съображения съдът счита, че е налице и третата предпоставка за основателност на иска, а именно пряка причинна връзка между незаконосъобразния ЕФНГ и настъпилия вредоносен резултат. Следователно предявеният иск се явява основателен относно претендираните имуществени вреди вследствие заплатени разноски за адвокатска защита в производство по обжалване на ЕФНГ пред РС, чийто размер възлиза на 300.00 лева.

По изложените съображения съдът намира, че предявеният иск е основателен и доказан в предявения размер от 300.00 лева, в който следва да бъде уважен и ответникът осъден да заплати на ищеца тази сума, представляваща претърпени от него имуществени вреди, вследствие направени разноски за адвокатска защита при съдебното обжалване на Електронен фиш за налагане на глоба Серия К №931488, издаден от ОДМВР - Б., отменен като незаконосъобразен. Основателността на главния иск води до основателност и на акцесорния за присъждане на законната лихва, но считано от датата, от която е поискана, а именно датата на предявяване на иска - 23.12.2020 г. до окончателното изплащане на сумата. За периода от датата на влизане в сила на решението, с която ЕФНГ е отменен, до датата на предявяване на иска не се дължи законната лихва, а мораторна, която е предмет на отделен иск, какъвто в случая не е предявен и доказан по размер.

При този изход на делото и на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ основателно се явява искането на процесуалния представител на ищеца за присъждане на разноски. Направените от ищеца разноски възлизат на 10 лева внесена дължима държавна такса. Именно тази сума ответникът следва да бъде осъден да му заплати като направени от него разноски в настоящото производство.

По отношение на адвокатското възнаграждение, видно от представения договор за правна защита и съдействие на лист 23 от делото възнаграждение е договорено при условията на чл.38, ал.1, т.3, ЗА. Тази разпоредба регламентира безплатна правна помощ на близки лица. Алинея 2 на същия текст предвижда, че ако насрещната страна е осъдена на разноски, както е в случая, то адвокатът има право на възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл.36, ал.1 ЗА, т.е в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая, видно от приложения договор за правна защита и съдействие и пълномощно адв.Д. е упълномощен да оказва безплатна правна помощ и съдействие в производство по завеждане на иск срещу ОДМВР – Б. на основании ечл.1, ал.1 ЗОДОВ във връзка с ЕФНГ Серия К №931400. Адвокат Д. е изготвил исковата молаба, въз основа на която е образувано настоящото дело и е участвал в съдебното производство, изпълнявайки указанията на съда и изразявайки писмени становища. Настоящото дело е исково с определен материален интерес при цена на иска 300 лева и попада в случаите, изброени в чл.8, ал.1 от Наредбата. Определено по т.1 на тази разпоредба адвокатското възнаграждение възлиза на 300 лева. Тази сума ответникът следва да бъде осъдено да му заплати.

Водим от гореизложеното Административен съд София-град, II отделение, 52-и състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР – Б. да заплати на Х. Н. С. от [населено място] сумата от 300.00 /триста/ лева, ведно със законната лихва, считано от 23.12.2020 г. - датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на главницата, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие на отменен с влязло в сила решение Електронен фиш за налагане на глоба Серия К №931488, издаден от ОДМВР - Б..

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР – Б. да заплати на Х. Н. С. от [населено място] деловодни разноски по делото в размер на 10.00 /десет/ лева.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР – Б. да заплати на адв. Д. Д. от АК - Б. сумата от 300 /триста/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение по договор за безплатна правна защита от 16.12.2020 г. по настоящото административно дело №12498/2020 г. по описа на АССГ с ищеца Х. Н. С. от [населено място].

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ:

